

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/308/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112226239
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4112226239.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: K. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., F. 2, o zaplatenie 5.480,62 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 19. januára 2018 č. k. 14Csp/127/2017-62 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a rozhodol, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 110 ods. 1, § 558, § 39 Občianskeho zákonníka, § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších zákonov a vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 13. 06. 2007 spoločnosť GE Money, a. s., Bottova 7, 811 09 Bratislava, IČO: 17 324 220 ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili Zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch č. 1053716639, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanej úver vo výške 150.000 Sk (4.979,08 eura), ktorý mala žalovaná splácať v 72 mesačných splátkach po 3.255 Sk (108,05 eura), z toho čiastka za poistenie 125 Sk (4,15 eura), cena úveru bola určená v sume 234.360 Sk (7.779,33 eura), dátum prvej splátky na deň 13. 07. 2007, dátum každej ďalšej platby k 13. dňu v mesiaci, RPMN na úver bola uvedená 15,49%. Listom zo dňa 23. 09. 2009, podpísaným pôvodným veriteľom a žalobcom, bolo žalovanej oznámené, že pôvodný veriteľ postúpil zmluvou zo dňa 23. 09. 2009 na žalobcu pohľadávku voči nej vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 1053716639, pričom toto oznámenie bolo žalovanej odoslané na adresu ňou uvedenú v zmluve dňa 05. 10. 2009. Z platobnej histórie vyplýva, že dňa 21. 05. 2009 bola na úverovom účte realizovaná transakcia uvedená ako „zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“. Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku vyplýva, že žalovaná dňa 04. 04. 2011 svojím podpisom na dohode uznala voči žalobcovi ako veriteľovi, čo do právneho dôvodu a výšky, záväzok voči žalobcovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom GE Money, a. s., číslo zmluvy 1053716639 zo dňa 13. 06. 2007, pričom dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 4.039,47 eura, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eur. V časti forma splatenia záväzku (bod 3 dohody) nebola dohoda vyplnená. Dohoda v bode 4 obsahovala rozhodcovskú doložku. Listom - pokusom o zmier zo dňa 20. 07. 2012 zástupca žalobcu vyzval žalovanú na uhradenie dlžnej sumy vo výške 6.657,53 eura (neuhradený úver 4.039,47 eura, zmluvný/zákonný úrok 1.026,91 eura, úrok z omeškania 1.335,46 eura, sankčné poplatky 63,17 eura, dlžníkom uznané náklady inkasného konania 150 eur, poplatky 42,52 eura). V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili zmluvu o úvere, že žalovanej boli na jej základe poskytnuté finančné prostriedky, ktoré však v zmysle dohodnutých podmienok nevrátila. Rovnako nebolo sporné zosplatenie úveru, ani uznanie dlhu. Súd mal v konaní preukázané nadobudnutie uplatňovanej pohľadávky žalobcom

od pôvodného veriteľa (oznámením o postúpení pohľadávky). Žalobcom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko zmluva o úvere bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu ako dodávateľom (tento konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti) a žalovanou ako spotrebiteľom (fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti). Z tohto dôvodu bol súd povinný prihliadať na premlčanie uplatneného práva ex offio aj bez toho, aby žalovaná premlčanie namietala, v zmysle § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý je v pomere špeciality k všeobecnému ustanoveniu podľa § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na úkon uznania dlhu žalovanou a jeho právne dôsledky pre plynutie premlčacej doby (uznaním dlhu dôjde k založeniu behu novej desaťročnej premlčacej doby podľa ustanovenia § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka) súd prioritne skúmal platnosť tohto úkonu. Závazkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu, je teda spotrebiteľským vzťahom, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 04. 04. 2011 sa týka záväzku vzniknutého zo spotrebiteľskej zmluvy, preto aj na posúdenie tejto dohody je potrebné aplikovať uvedené ustanovenia. V ustanovení § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je zakotvené pravidlo o spôsobe aplikácie ustanovení Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských zmluvách. Zákon tu predpisuje povinnú aplikáciu tých ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú právne vzťahy, v ktorých je spotrebiteľ účastníkom, a to za podmienky, že tieto ustanovenia sú v prospech spotrebiteľa. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy, ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník a iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú náležitosti zmluvy, ako aj to, aké podmienky v nich nesmú byť, a to z dôvodu ochrany tzv. slabšej zmluvnej strany. Charakter spotrebiteľskej zmluvy má aj zmluva o úvere uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, preto i na takúto zmluvu sa vzťahuje právna úprava spotrebiteľských zmlúv, i keď v zmysle § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka ide o tzv. absolútny obchodný vzťah s kogentnou úpravou obsiahnutou v Obchodnom zákonníku. Predmetná zmluva je však i spotrebiteľskou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou. Ak žalobca ako právny nástupca pôvodného dodávateľa uzavrel so žalovanou dohodu o uznaní dlhu, je možné dôjsť k záveru, že takáto zmluvná podmienka (dohoda) spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (začala plynúť nová 10-ročná premlčacia lehota), a preto je neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. V danej veci je potrebné tiež aplikovať § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého predávajúci (teda aj dodávateľ) nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Ustanovenie § 7 ods. 2 citovaného zákona definuje, že obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak: a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Žalobca ako veriteľ dosiahol uzavretie dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku v dôsledku použitia nekalej obchodnej praktiky spočívajúcej v tom, že právny úkon, obsahom ktorého bolo uznanie záväzku, bol súčasťou predtlačenej formulára, do ktorého sa doplnili len údaje o žalovanej. Žalobca však počas konania nepreukázal (na ňom bolo dôkazné bremeno), že žalovanej ako priemernej spotrebiteľke boli akokoľvek vysvetlené, v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti, následky uznania záväzku najmä s ohľadom na jeho premlčanie, resp. dĺžky premlčacej doby. Následne žalovaná bez toho, aby jej boli vysvetlené následky uznania záväzku, dohodu podpísala (došlo k narušeniu ekonomického správanie sa priemerného spotrebiteľa). Ak by bol žalobca žalovanej vysvetlil následky uznania záväzku, bolo by nelogické, že by žalovaná s takýmto poznatkom dohodu o uznaní záväzku podpísala. Žalovaná podpísaním dohody nič nezískala, ale naopak, naoko „vlastným“ úkonom si z vôle žalobcu svoje postavenie podstatne zhoršila a to aj s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu ČR I. ÚS 1845/11, podľa ktorého sa zmluvné dojednania v spotrebiteľských zmluvách nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ nemôže zhoršiť svoje postavenie (tiež § 55 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Vychádzajúc z podstaty práva na ochranu spotrebiteľa, ktoré je založené na tom, že spotrebiteľ z dôvodu svojej neskúsenosti alebo neznalosti nie je schopný konkurovať v obratnosti vyškoleným a skúseným profesionálom znalým práva a techník moderného obchodu, nemožno spôsobu, ktorý zvolil žalobca poskytnúť ochranu. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že uznanie dlhu je absolútne neplatný právny úkon, pretože nespĺňa predpoklady riadneho právneho úkonu v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, preto nemohlo dôjsť ani k

dôsledku uvedenému v ustanovení § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, teda k prerušeniu pôvodnej premlčacej lehoty a k začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že na premlčanie je potrebné aplikovať všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu. Podľa tvrdenia žalobcu sa dlh žalovanej zo zmluvy o úvere stal splatným pre omeškanie žalovanej s platením viac ako troch splátok, a to dňa 21. 05. 2009 (v platobnej histórii uvedené ako „Zrieknutie sa budúcich poplatkov za vedenie účtu“). Ďalej z platobnej histórie vyplýva, že žalovaná uhradila poslednú platbu dňa 20. 02. 2009 (označené ako „započítanie Vašej platby“), teda ku dňu zosplatnenia bola preukázateľne v omeškaní s platením viac ako troch splátok. Zosplatnenie úveru nebolo medzi stranami sporné. Trojročná premlčacia doba pre uplatnenie predčasne zosplatnenej pohľadávky žalobcu začala plynúť v zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka dňa 21. 02. 2009 (nasledujúci deň po splatnosti splátky, v súvislosti s omeškaním ktorej najneskôr došlo k splatnosti celého dlhu) a uplynula dňa 21. 02. 2012. Žalobca podal žalobu až dňa 08. 08. 2012, teda po jej uplynutí. V dôsledku premlčania práva žalobcu nebolo možné priznať mu uplatnený nárok, ani jeho príslušenstvo, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že súd žalovanej, ktorá mala úspech v konaní, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej v konaní žiadne trov nevznikli.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, odôvodniac ho tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že aplikáciou ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu, porušenie zákazu diskriminácie podľa článku 12 ods. 1 a 2 Ústavy SR a článku 3 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, k porušeniu ochrany pred svojvoľným zásahom štátnej moci zakotvanej v článku 13 ods. 4 Ústavy SR, k narušeniu práva na majetok a ochranu vlastníckeho práva podľa článku 20 ods. 1 Ústavy SR, v článku 11 ods. 1 listiny základných práv a slobôd a článku 1 dodatkového protokolu o ochrane ľudských práv a základných slobôd, k porušeniu práva na prístup k nezávislému a nestrannému súdu podľa článku 46 ústavy stará, článku 36 ods. 1 listiny základných práv a slobôd a článku 6 ods. 1 dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd ako porušenie zásady rovnosti účastníkov súdneho konania garantovanej článkom 47 ods. miesta 1 Ústavy slovenskej republiky a článku 37 ods. 1 listiny základných práv a slobôd. Právna úprava platná v Slovenskej republike do 30. 04. 2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Za účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa prijala Národná rada SR § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, v ktorom prikázala orgánom rozhodujúcim o nárokoch zo spotrebiteľských zmluvy ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslobodenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo inú prekážku, a to bez stanovenia jasných pravidiel obsiahnutých v prechodných ustanoveniach. Aplikáciou ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa na prebiehajúce konanie bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo nadobudnutie pohľadávok veriteľa a za takého právneho stavu došlo podaním návrhu na začatie, došlo k zotriedite princípu právnej istoty ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa. Žalobca si je vedomý, že sú v čase rozhodovania vychádzal z platného a účinného zákonného ustanovenia, avšak zároveň zastáva názor, že aplikovaním ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa porušil zásadu stanovenú v článku 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR. Uvedený názor je podporený aj rozhodnutím Ústavného súdu SR zo dňa 07. 02. 2018 vo veci vedenej pod spisovou značkou PL. ÚS 11/2016 o návrhu Okresného súdu Košice II o súlade § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s článkom 1 ods. 1 článkom 46 ods. 1 Ústavy SR. Vzhľadom na uvedené nie je podľa názoru žalobcu možné poskytovať ochranu takémuto postupu súdu, keď na daný prípad síce aplikoval zákonné ustanovenie, ktoré bolo v čase rozhodnutia súdu platné a účinné, avšak zároveň ide o ustanovenie, ktoré prekračuje prah právnej istoty ako súčasť princípov právneho štátu, ako aj práva na súdnu ochranu, a preto bolo ústavným súdom vyhlásené za neústavné. Uviedol, že konajúci súd má vedomosť o tom, o tom, že na Ústavnom súde Slovenskej republiky prebieha takáto konanie, a preto mal podľa jeho názoru konanie v danej veci prerušiť. Keďže konanie neprerušil a na vec aplikoval ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, postupoval tak v rozpore s článkom 152 ods. 4 Ústavy SR, nakoľko po vyhlásení tohto rozhodnutia rozhodol dňa 08. 02. 2018 Ústavný súd SR tak, ako už bolo uvedené. Súd v posudzovanom prípade nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Zároveň uviedol, že dňa 04. 04. 2011 žalovaný podpísal dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorej žalovaný uznal svoj záväzok voči žalobcovi vzniknutý zo zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky uzavretej

so spoločnosťou GE MONEY, a. s. vo výške 4.039,47 eura s príslušenstvom, čo do dôvodu a výšky, a zaviazal sa splatiť svoj záväzok v splátkach uvedených dohode. Predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Podpisom dohody o uzavretí splátkového kalendára uznaní záväzku, došlo k naplneniu ustanovenia § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, teda k prerušeniu plynutia premlčacej doby a plynutiu novej 10-ročnej premlčacej doby, pričom k tomu, aby nastali uvedené účinky, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Teda, aj uznaním premlčaného záväzku bez toho, aby bol dlžník poučený o premlčaní, nastávajú vyššie uvedené účinky. Na predmetnú skutočnosť nemá vplyv ani vyplnenie alebo nevyplnenie výšky splátok, nakoľko tie nie sú nevyhnutné k otázke uznania záväzku. Žalobca v ďalšej časti poukázal na rozdielnosť účinkov a rovnako aj rozdielnosť náležitostí potrebných k tomu, aby nastali účinky ustanovení § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka. Tým, že žalovaná podpísala dohodu, prejavila svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jej záujme, pretože po jeho splatení nebude figurovať v databáze neplatičov, čím sa môže v budúcnosti zlepšiť jej postavenie pri žiadosti o úver. Predmetná dohoda neobsahuje žiadne zložité, ani zavádzajúce právne formulácie. Obsah dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalovaná nemala možnosť oboznámiť a okrem toho žalovaná dohodu podpisovala vo svojom bydlisku, teda mala možnosť si dohodu v pokoji prečítať a v prípade, ak by mala záujem uzatvoriť dohodu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou svoj súhlas svojím podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasila. Ide o prejav slobodnej vôle žalovanej, ktorá si je vedomá svojho záväzku, uzavrieť so žalobcom predmetnú dohodu a svoj záväzok postupne splatiť v dohodnutých splátkach. Poukázal na to, že ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. Daným prístupom súdu dochádza k popretiu procesnej zásady rovnosti účastníkov a k neprimeranej ochrane spotrebiteľa vedúcej k úplnému zbaveniu zodpovednosti spotrebiteľa za plnenie svojich povinností, ktoré mu zo záväzkového vzťahu vyplývajú. Žiadne zákonné ustanovenie nebráni súdnemu uplatneniu aj premlčaného práva a zároveň premlčaním dlh nezaniká, teda nemožno ani najmä prinajmenšom hovoriť o použití nekalých obchodných praktík. V danom prípade navyše došlo k uznaniu dlhu, a teda k plynutiu novej premlčacej doby. Konaním žalovanej nemožno považovať za morálne čestné, preto nemožno súhlasiť s tým, resp. je absurdné, aby takému konaniu bola zo strany súdu poskytnutá ochrana. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyhovie žalobe v plnom rozsahu alebo, aby ho zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žiadal priznať trovy odvolacieho konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 01. 07. 2016, ďalej len CSP) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 5.480,62 eura s úrokom z omeškania 9% ročne zo sumy 4.039,47 eura od 24. 09. 2009 do zaplatenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi postupcom GE Money, a. s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej, postupca zaslal žalovanej doporučeným listom písomné oznámenie o postúpení pohľadávky. Postupca nadobudol pohľadávku s účinnosťou od 01. 04. 2006 na základe zmluvy o predaji podniku od predávajúceho GE Money Multiservis, k. s. Dňa 13. 07. 2007 uzatvoril postupca so žalovanou zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver 4.979,08 eura. Obchodné podmienky a vydávanie a používanie platobnej karty a sadzobník poplatkov tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 5.480,62 eura, ktorá pozostávala z istiny 4.039,47 eura, riadneho úroku 1.335,46 eura, zmluvnej pokuty 63,17 eura a poplatkov 42,52 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškani s platením viac ako troch splátok, došlo k zosplateniu úveru ku dňu, keď je v platobnej histórii uvedená položka „Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“, čím bola platnosť zmluvy ukončená. Žalovaná uznala záväzok v dohode o uznaní záväzku, zároveň uznala aj náklady inkasného konania, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Odo dňa postúpenia pohľadávky žalovaná neuhradila nič. Súd prvej inštancie

napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a tento rozsudok je v dôsledku odvolania žalobcu predmetom preskúmania odvolacím súdom.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

7. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmaacej činnosti odvolacieho súdu.

8. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

9. Vzhľadom k namietaniu aplikácie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa na danú vec, sa odvolací súd v prvom rade zaoberal touto námietkou, pričom je potrebné uviesť, že keďže Ústavný súd SR dňa 07. 02. 2018 pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016 rozhodol, že ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zák. SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, keď konštatoval, že na ochranu zraniteľného jednotlivca, existujú miernejšie prostriedky, zvlášť formou právnej pomoci, a preto právna úprava nie je nevyhnutne potrebná na naplnenie tohto cieľa, pričom odvolací súd je týmto rozhodnutím viazaný, odvolací súd dospel k záveru, že ak súd prihliadol v konaní na námietku premlčania v zmysle ustanovenia § 5b uvedeného zákona, o ktorom Ústavný súd SR rozhodol, že je protiústavné, je potrebné jeho rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť aj z tohto dôvodu a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a ďalšie rozhodnutie s tým, aby súd prvej inštancie vec opätovne právne posúdil bez aplikácie ex offo námietky premlčania. Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

10. Keďže ďalšou namietanou skutočnosťou bolo posúdenie dohody o uznaní dlhu súdom prvej inštancie, odvolací súd sa zaoberal aj týmto odvolacím dôvodom, pričom k tomu dodáva nasledovné. Právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovanou je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah je treba aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Odvolací súd sa stotožňuje s posúdením tejto otázky súdom prvej inštancie, že uznanie dlhu je neplatným právnym úkonom. Pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo zo strany žalobcu k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe. Dohoda je nazvaná ako dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, aj keď v skutočnosti išlo len o uznanie dlhu, pretože časť formulára - forma splatenia záväzku nie je vôbec vyplnená, v dohode sa neuvádza výška splátky ako esenciálna náležitosť dohody so splátkach, a teda žalobca sa pod zámienkou uzavretia dohody o splátkovom kalendári snaží dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. O tom svedčí aj umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu do časti forma splatenia záväzku, ktorá fakticky nebola uzavretá, pretože je vyčiarknutá, avšak obsahuje dojednanie, podľa ktorého dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Táto časť teda nie je umiestnená v časti uznanie záväzku, kde by sa takéto umiestnenie dalo očakávať a kde by sa predpokladalo, ale skryté do časti - dohoda o uzavretí splátkového kalendára, ktorá fakticky nebola uzavretá. Uvedené nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej

starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatná.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).